

Tot això sense oblidar la quantitat d'observacions que fem amb els colors, les olors, les textures, la temperatura, l'estat dels aliments, la seva neteja, etc..., quan els preparem i com això pot transformar-se després de coure en aquestes olles tan grosses que té l'Agustina per fer el dinar. -"Les olles de casa són més petites" " Són tan grosses perquè ha d'haver-hi menjar per a tots els nens de l'escola". I, les converses que s'originen entre els nostres aprenents de cuiners i l'Agustina mentre fan el dinar són per "sucar-hi pa".

Val dir que l'Agustina els sap embolcallar amb una tendresa especial, i els pregunta coses de casa mentre van treballant. Són converses tranquil·les, relaxades, d'aquelles que a la classe ens agradaria que es donessin més vegades, (estem en franc desavantatge, dos a vint-i-dos). Llavors arriba el moment d'anar cap a la classe. Cal assabentar-nos bé de tot el que tenim per dinar, de primer, de segon, de postres i que hi porta avui l'amanida, per poder-ho explicar als companys i també posar els dibuixos a l'olla de la classe. I, si no fem memòria entre tots dos, caldrà tornar a la cuina a preguntar-ho.

Apa! Afanyem-nos que les Paperines ens estan esperant i tenim moltes coses per explicar mentre fem "salivera".

Maria Angels, Pilar i Agustina.
Les Paperines i la Cuina.

